

Demonstranter gör obscena gester mot frihandelsvännerna Merkel och Obama.

FOTO: KAI PFAFFENBACH/TT

FRIHANDELN UNDER ATTACK

Wikström: Fri handel ger välstånd åt alla

CECILIA WIKSTRÖM

Frihandel har seglat upp som en av höstens hetaste politiska frågor. Antiglobaliseringsrörelsen har återigen samlat sig, och gör sig hörda, vid demonstrationer, och sedda, genom ofta mycket smaklöst och aggressivt klotter, på gator och torg i EU:s medlemsländer. Man får lätt intrycket av att snart sagt alla tar avstånd från frihandel.

Men vid en närmare granskning finner man att det förmodligen faktiskt är så att en majoritet vet att uppskatta värdet av ökad handel mellan länder.

Den oberoende ickestatliga organisationen Votewatch sammanställde nyligen statistik över hur vi i Europaparlamentet röstat i frågor om frihandel. Statistiken från Votewatch visar att de mest frihandelsvänliga partigrupperna inom EU-parlamentet, föga förvånande, är liberalerna och konservativa.

Det kan dock förefalla lite mer förvånande att det är EU:s nyaste medlemsländer - de nya demokratierna i Östeuropa - som är mest positivt inställda till frihandel. Självt är jag inte förvånad, eftersom världens mindre utvecklade länder länge insett potentialen för ett ökat välstånd genom ökad handel. Jag befann mig i Pakistan endast två dagar efter att EU skrivit ett frihandelsavtal med

landet och möttes överallt av rubriker som: "Now we can trade, and need no more aid".

Utvecklingsländer är väl medvetna om att slopade handelshinder ökar välståndet i deras länder, vilket vi alltför ofta tycks glömma i väst. Här i Europaparlamentet kan man höra både socialister och högerpopulister ta sig tolkningsföreträde för utvecklingsländerna och till och med anse sig veta bättre än de, och följaktligen rösta emot frihandelsavtal med dem.

I motsats till vad många tror är EU redan idag världens största handelspartner med utvecklingsländer. Genom programmen GSP och GSP+ har vi påbörjat en positiv utveckling som villkorar sänkta tullar med att demokratiska framsteg görs i länderna. Det är viktigt att komma ihåg denna sida av EU:s handelspolitik, idag när vi framförallt diskuterar handelsavtalen TTIP och CETA med USA respektive Kanada.

Också viktigt att påpeka, är att även västvärldens ekonomiskt utsatta tjänar på frihandel genom lägre konsumentpriser och ett ökat antal arbetstillfällen. Detta är särskilt påtagligt i den exportdrivna svenska ekonomin.

Jag gissar att Europas protektionister inte har något emot att öka exporten. Det är den andra sidan man räds, eftersom en ökad import kan leda till att svenska och andra EU-länders företag får svårare att klara konkurrensen. Vi som står upp för frihandel måste vara ärliga med att även denna sida finns, och att somliga kommer uppfatta sig som förlora-

re i den internationella handeln. Vi kommer aldrig att kunna konkurrera om lägsta priser med länder som Indien, Pakistan och Kina, men vi kan hävda vår konkurrenskraft i kraft av kvalitet.

Alternativet till handel är ju att stänga sig mot omvärlden. Det gör att vissa arbetstillfällen kanske kan räddas på kort sikt, men över tid leda till en stagnation där man varken kan bibehålla eller förbättra kvalitet och effektivitet i produktionen, vilket lamslår vår internationella konkurrenskraft. Med kunskap globaliseringens bieffekter, kan vi rikta åtgärder just dit där de behövs och finansieringen till sådana åtgärder kommer att kunna betalas med det välstånd som en ökad handel för med sig.

Vi står med andra ord inför ett val: Att försöka arbeta konstruktivt för att vara aktiva aktörer inom globaliseringens kontext, med allt vad det innebär, eller att stoppa huvudet i sanden och förneka att den är ett faktum och hoppas att allt löser sig. Jag menar att det rimliga är att arbeta för en mer öppen värld, där vi samarbetar och handlar med varandra, snarare än vi medverkar till att resa murar och handelshinder. Det kommer ur de handelsavtal EU etablerar med med rika stora demokratier som Kanada och USA, såväl som med utvecklingsländer.

Friare handel innebär ett ökat välstånd för alla.

Cecilia Wikström är europaparlamentariker för Liberalerna.

Utvecklingsländer är väl medvetna om att slopade handelshinder ökar välståndet i deras länder, vilket vi alltför ofta tycks glömma i väst.

Ibland får man hålla för näsan

I helgen besöker statsminister Stefan Löfven Saudiarabien. I början av nästa år väntas han resa till Iran. Det illustrerar hur realiteter och egenintresse har företräde framför paroller som "feministisk utrikespolitik" även för socialdemokrater när det verkligen gäller.

Att Löfven besöker huvudstaden Riyadh, där regimen lät

verkställa 151 avrättningar i fjol, när FN talar om att landet begår krigsbrott under striderna i grannlandet Jemen, när kvinnor fortfarande inte får resa utomlands utan en manlig "beskyddare", kan synas hållningslöst och givetvis fungerar en sådan visit från ett EU-land som god PR för diktaturen gentemot sitt folk.

Men för en före detta ordförande i Metall, en före detta anställd på försvarsmaterialföretaget Hägglunds i Örnsköldsvik, för en socialdemokratisk ledare som inte slutat tala om återindustrialisering, är goda relationer med ett land som Saudiarabien något som kommer med uppdraget.

Enligt Sveriges Radio ska resan till Saudi åtföljas av ett besök i ett land där man till och med avrättar ännu fler medborgare, Iran, i början av nästa år. Om Investors Marcus Wallenberg följer med även på den resan återstår att se. Att han, tillika styrelseordförande i försvarskoncernen Saab, hade ett väsentligt ärende i Saudi är inte svårt att begripa, ett och ett halvt år efter utrikesminister Margot Wallströms uttalande om de "medeltida" bestraffningar som utdöms där, syftandes på de 1 000 offentliga piskrapp som bloggaren Raif Badawi dömdes till.

Wallström hade givetvis rätt i sak. Men så säger ingen ledande politiker i ett land som vill fortsätta att sälja vapen och sjukhusutrustningar till oljeriket ostraffat, och nu ville Wallströms chef ställa till rätta.

Det är inte märkligare än att Olof Palme å ena sidan skällde högljutt på USA för Vietnamkriget, men samtidigt gav försvaret och Säpo order att värda relationerna över Atlanten.

Efter att regeringen kämpat till sig en stol i FN:s säkerhetsråd från årsskiftet är ambitionen att även kunna uträtta något där, och då är öppna kanaler från Stockholm till de bittra fienderna Iran och Saudiarabien nödvändiga. Även om man tvingas hålla för näsan.

Borås Tidning

Om du inte fått tidningen:
Ring 033-700 0700
(må-tors 06.30-17, fre 06.30-16,
lör-sö 07-12.)

Gäller det Alingsås-, Varbergs-
eller Falkenbergsområdet
ring 031-80 47 20.

Chefredaktör och ansvarig utgivare:
Stefan Eklund
stefan.eklund@bt.se
Adm redaktionschef och stf ansv. utg:
Anneli Johansson
anneli.johansson@bt.se
Nyhetschef och stf ansv. utg:
Carl Lind
carl.lind@bt.se
Politisk redaktör:
Lars Näslund
lars.naslund@bt.se

Agendacheef:
Hanna Grahn
hanna.grahn@bt.se
Kultur- och nöjeschef:
Lena Kvist
lena.kvist@bt.se
Sportchef:
Malin Henrikson
malin.henrikson@bt.se
Webbchef:
Eric Klefberg
eric.klefberg@bt.se

Så kontaktar du tidningen:
Växel: 033-700 0700
Nyhetsredaktionen: 033-700 0707
Sportredaktionen: 033-700 0760

Tipsa oss!
Telefon 033-700 0700
E-post: nyheter@bt.se

Privatannonser och prenumeration:
033-700 0700
Helgfri måndag-torsdag 8-19,
fredag-söndag 8-17.
e-post: privatannons@bt.se
e-post: abonnemang@bt.se
Företagsannonser:
033-700 0800
Måndag-fredag 8-17
e-post: annonsupport@bt.se

Prenumerationspriser:
Helår 2 784,- Halvår 1 575,-
Kvartal 887,- En månad 301,-
Autogiro/mån 232,-
E-tidning 149,-/mån

Borås Tidnings tryckeri AB 2016

Skatt på vinster i Borås Tidnings tävlingar betalas av vinnaren. För insänt material ansvarar ej. Allt material lagras digitalt och publiceras i digitala medier liksom i arkivdatabas. Den som sänder material till tidningen anses medge digital lagring och publicering samt sådant tillhandahållande.
Pressombudsmannen: PO, Box 22310, 104 22 Stockholm.